

שבת, "רדינג" ד'! איזה מסך עשן של טכסיסים, סימנות-שקר והכחשות כוזבות!

הזמננו מומחים. האחד לא היה בסדר בעיני הממשלה. הוזמן מומחה שני, הוזמן מומחה שלישי, הוזמן מומחה רביעי, הוזמן מומחה חמישי, עד שלבסוף נמצא אותו מומחה ספורן — ומחמת כבוד הכנסת לא אגיד את אופיו מעל הבמה הזאת! — שהיה מוכן לחתום בשתי ידיים על מה שהממשלה החליטה מראש, ללא התחשבות בכשתון, בבריאות, באסתטיקה.

על שר הבריאות להתפטר!

בכל מישטר דמוקרטי אחר היה שריהבריאות מתפטר אתמול.

אני מוכרח לומר שאיהתפטרותו של שריהבריאות בגלל פרשה זו, הנוגעת לאחריותו לא כאישי-מפלגה, אלא לאחריותו כלפי הציבור ותפקידו כשרי-הבריאות — איהתפטרותם של שרי הבריאות ושל ראש עיריית תל-אביב הם דברים חמורים לא פחות מכל שאר השערוריות של פרשה זו.

מונחת לפני חתמת-הדעת הסודית של מומחי משרד-הבריאות על הדין-וחשבון של המומחים ספורן וסמית, בנוגע להקמת תחנת רדינג' בתל-אביב. נאמר בה: "לטיכוס ניתן לומר, שמאחר והצעות-הפיתרון של ספורן-סמית מבוססות על נתונים לא מדויקים, על פתרונות לא מוכחים, על התעלמות מחומרתם של מצבים מטאורולוגיים קריטיים, הרי אין בדו"ח שלהם שום נימוק היכול לשנות את עמדת משרד-הבריאות מכפי שהיתה לאחר דו"ח שטרן, מקורמיק ובראטר. לכן, מבחינת הדאגה לבריאות הציבור, מתנגד משרד-הבריאות להקמת התחנות בתל-אביב."

"לא מדויקים", "לא מוכחים", "מצבים קריטיים" — ולאחר זאת שריהבריאות עומד על הבמה הזאת ומתלוץ כאילו לא קרה דבר, כאילו לא מוטלת עליו שום אחריות! אין עליו להסיק מסקנות, והכל ממשיך כאילו לא קרה דבר, ומוכירת הממשלה — בתור כענין-שלום לשרי-הבריאות — רק מודיעה כי שריהבריאות התנגד בממשלה להקמת התחנה בתל-אביב. **אליעזר שוסטק** (המרכז החופשי): אימתי הוא יתפטר, אם לא בשאלה כזאת? **אורי אכנרי**: אני חושש שלעולם לא!

המפלגה שמה עצמה לשימחה וללעג

כבוד היושבי-ראש, האגודה ששמה מלר"ז נתנה דוגמה לאזרחות טובה במדינה הזאת, נתנה דוגמה של התארגנות וולונטרית במדינה דמוקרטית.

זהו הדבר שחברי-הכנסת אלוני וצימרמן העלו אותו על נס, לפני שבועות מעטים בלבד, כשהציעו לרונן ב"מהותה של תרבות-חיים בדמוקרטיה פעילה". זוהי הדוגמה האחת והיחידה שראינו בחודשים האחרונים לתרבות-חיים בדמוקרטיה פעילה.

תרשו לי לקרוא קטע קצר ממיסמך שהופיע לא מזמן בעיתון הארץ — מכתבה של אשת הדר' כנובויץ ז"ל, על פעולות מלר"ז, שבו היא אומרת:

"היות כבוד לזכר בעל המנוח, וכדי לא לפגוע במפלגתו, מפלגת הליברלים העצמאיים, נמנעתי עד כה מליסול חלק בוויכוח המתנהל זה חודשים רבים בקשר להקמת רדינג' ד' בתל-אביב.

"אולם עתה סבורה אני כי אחסא לזכר בעלי, אם לא אביע דעתי. מדוע בעצם יצא הכעס על המועצה הציבורית למניעת רעש וזיהום אוויר (מלר"ז)? מלר"ז ממלאת בנאמנות את תפקידה כמועצה ציבורית, המגינה על בריאות העם, והיתה מועלת ביעודה ובאמון תומכיה, אילו נמנעה ממאבק.

"סיגנון התנהגותם של הגורמים הלוחמים למען מיקום רדינג' ד' זוקא בתל-אביב, נראה לי כי גורמים אלה הם שכפו על מלר"ז להיפך למועצה לוחמת, במקום להקדיש עצמה לחינוך הציבור ולהסברה. לבי כואב על כי המפלגה שלי שמה עצמה לשימחה וללעג, מאכזבת את תומכיה, ועוד מעמידה פנים מתחזקים."

אליעזר שוסטק: תשמור זאת בשביל תעמולת הבחירות. **אורי אכנרי**: בהחלט!

דרושה פעולה ישירה!

כבוד היושבי-ראש, עליידי התעלמותה המוחלטת מרדת-הקהל המגור בשבת, עליידי הטכסיסים והתחבולות, שבהם היא מפכלת את ההליכים הפרלמנטריים הסדירים בפרשה זו, דוחפת הממשלה את הציבור, בסופו של דבר, לדרכים של פעולה ישירה, פעולות לחימה שכולנו היינו רוצים למנען, אך שאין מנוס מהן, אם אין לציבור דרך דמוקרטית ולגיטימית להשליט את דעתו, דעת הרוב, על קבוצות לחץ קטנות וזעירות.

מושלת ישראל: לא שומע, לא רואה, לא מדבר — לא מריח

(5) חוסר הדמוקרטיה בתוך המפלגות עצמן.

לא חברי-המפלגות, ולא חברי-הכנסת של המפלגות, נשאלו בעניינים אלה. ראינו כפייה מחפירה נגד חברי-כנסת של מע"י ושל גח"ל, בדיונים בהעדת השירותים הציבוריים, עד כדי כך שחברי מע"י בוועדה נאלצו להעדר מישיבותיה כדי לא לעשות שקר בנפשם ולהצביע נגד מצפונם.

(6) ומעל לכל — צביעות מתחסרת, ציניות מוחלטת, המתבטאת בכל שלבי הטיפול בפרשה זו, ציניות שלגביה הייתי מצטט את הפסוק שהשמיע מעל הבמה הזאת לפני כמה ימים חברי-הכנסת מיקונים: **"מצח אשה זונה."**

אריה בהיר (מע"י): כלפי מה זה הושמע?

אורי אכנרי: לא ניכנס עכשיו לחקר תולדות הכנסת.

מלחמה פסיכולוגית נגד עם ישראל

כבוד היושבי-ראש, בכל הפרשה הזאת ראינו דוגמה מואלפת לדבר שאין לו כינוי אחר מאשר לוחמה פסיכולוגית נגד הציבור הישראלי. אנשים שלמדו את תורת הלוחמה הפסיכולוגית, כמוני, יכולים רק להתפעל מכשרונה של הממשלה, ומכשרונו של ראש-הממשלה, בפרשה זו.

איזה טכסיסים של הסחה, הטעייה, דחיה, התשה, לא הופעלו בפרי

* מיקונים השמיע פסוק זה נגד ריק"ח.

מי שפוסק, מצד אחד, שלא יבואו עולים, ומצד שני, שאם תהיה פדרציה פלשתינאית, יבואו עולים רבים מברית-המועצות. האם תהפוך הפדרציה את יהודי-רוסיה בן-לילה לציניים ולעולים לארץ?

זה אולי תמתיא, אבל התרגלנו כבר ש' צריכה הכנסת אבנרי מקים בעולם הזה מיני תיבות-ניחוח באוויר, כשבשטר האחד, הן קדמי, נכנסות הן רות הקדושות הפר' שיות שלו, ואילו ב' שער האחורי נכנסות חיות מסוג אחר ל' גמרי. אני חושש, שכשם שרמתו של השער האחורי מת' אימה לגיל מסויים, ולא גבוה ביותר, כך תמתיא לאותו גיל גם האידיאלוגיה של השער הקדמי, שהוא משמיע אותה לעיתים מעל בימת-הכנסת.

ברזילי

"האם סבור השר

שעליו להתפטר?"

ב ימים האחרונים של המשוּב הת' נגשנו עם שר אחר של מפ"ם — השר ברזילי. כמה סיעות נקטו בכל האמצעים כדי להעלות את החלטת-השערוריה של הממ' שלה בעניין רדינג' ד', אך לא הצליחו בכך. הם נתקלו בקיר האטום של מע"י, שמגוי וגמור היה עימה למנוע כל ויכוח שהוא.

רות ואינן מעשיות — זה גובל ביזלזול באינטליגנציה של השומעים.

פרוות קדושות וחיות אחרות

ב כלל, היה לנו בשבוע זה מזל ב' תגובות שרים. בזה אחר זה קמו והת' קיפו אותנו, בתגובה על דברינו בדיונים.

ראש-הממשלה עצמו הכין לו התקפה מ' חצת עלינו, בתשובה על נאומנו בשבוע שלפני-כן על משרד-ראש-הממשלה. באותו נאום אמרנו, כזכור, כי הדיבורים על עלייה המונית ועל ילודה המונית אינם אלא פרות קדושות. סימתי באומרי כי רובץ פער בין גיל תפיסתו של ראש-הממשלה וגיל תפי' סתנו.

מסתבר כי מר אשכול התרגו על הפרות הקדושות ועל הרמז בעניין הגיל, והוא נתן לעזרוי להכין תשובה מפולפלת, אותה קרא מן הכתב:

לוי אשכול: היה רק חברי-כנסת אחד שידע לפסוק כי מעתה ואילך, "אולי יבואו יהודים לארץ, בתוקף הזיקה היהודית, אבל תמיד במיספרים קטנים."

לעיתים אינני יודע אם לקנא או לא ב' ביטחון העצמי המוחלט שלו, כאילו נתייחד לו לא רק תשעה קבים של חוכמה, אלא גם תשעה קבים של נבואה. בסופו של דבר אני מחליט שלא לקנא — בכלל, קינאה זו מידה מגונה — משום שאני חושד שיותר מ' חוכמה, יש כאן נרקיסיזם מסויים של אדם ה. וחוששני שאחרי הכל נהירים לו שבילי יוזלות-דיננוף יותר מאשר שבילי-הרקיע. משום כך, גם אינני מנסה להתווכח עם

עוד. אבל, משום-מה, נעלמו מילים אלו מן הפרוטוקול, כך שאיני יכול להביא את ה' גוסס המדויק של הדברים כפי שיצאו מפיו. לכל זה קשה לקרוא ויכוח רציני. זה מראה גם את המיגבלה של כל ויכוח על נושא רציני בכנסת. זה תמיד אוסף של מוגולוגים, ללא חילופי-דברים של ממש. יכולתי להשיב בנקל לטענות פרס-אונה-אשכול, אילו ניתן לי לחזור לדוכן-הנאומים. אולם הנוהל של הכנסת אינו מאפשר זאת. בכל זאת, השתמשתי, למחרת היום, בהז' דמנות — בעת דיון על הצעת-חוק בסתור-נית — להשיב דבר אחד לאשכול:

אורי אכנרי: ברצוני להעיר הערה אחת לגבי מה שאמר ראש-הממשלה אתמול. בתשובתו לדברי אמר כי תוכנית-השלום שלנו היא "תרופת-אליל", "תעתועים" וכי דומה קראתי לו קריאת-ביניים, שהנה ה' שליחים שלו מדברים עם ראשי הציבור ה' לחסיני, והם יודעים מה המצב לאשורו, ימים שיש בפלסטין הסכמה לקריהמח' הוא הכחיש זאת בתוקף.

התמשלה מעוניין לדעת מה פרטיה ומה לך. —

אורי אכנרי